

АГРО СТИЛЬ

літо 2018

**ДОГЛЯД ЗА СУРФІНІЯМИ.
ЯК ПРОДОВЖИТИ ЦВІТІННЯ СУРФІНІЇ**

стр. 3

**ГАЗОН МЯКИЙ,
ЯК ПУХНАСТИЙ КИЛИМ**

стр. 4

**ПАСИНКУВАННЯ
ТА ФОРМУВАННЯ ТОМАТІВ І ОГІРКІВ**

стр. 6

**ХВОРОБИ
ТА ШКІДНИКИ ОГІРКІВ**

стр. 8

Актоцид®

На захисті ваших рослин!

Актоцид®
Біологічний інсекто-акарицид контактної-кишкової дії
(ДР – аверсектин С – 0,5%)
90 мл

ШВИДКА ДОПОМОГА®
Швидко допомагає завжди поруч

Актоцид®
Біологічний інсекто-акарицид контактної-кишкової дії
(ДР – аверсектин С – 0,5%)
30 мл

ШВИДКА ДОПОМОГА®
Швидко допомагає завжди поруч

Актоцид®
Біологічний інсекто-акарицид контактної-кишкової дії
(ДР – аверсектин С – 0,5%)
30 мл

ШВИДКА ДОПОМОГА®
Швидко допомагає завжди поруч

Призначення: для захисту багатьох культур та декоративних рослин від широкого спектру шкідників. Використовують в закритому та відкритому ґрунті. Дія препарату при сприятливих умовах триває до 10 днів. Оптимальна температура повітря +25°C та вище. Рекомендована витрата препарату на 25% б.г.

Призначення: для захисту багатьох сільськогосподарських культур та декоративних рослин від широкого спектру шкідників.

Призначення: для захисту багатьох сільськогосподарських культур та декоративних рослин від широкого спектру шкідників. Використовують в закритому та відкритому ґрунті. Дія препарату при сприятливих умовах триває до 10 днів. Оптимальна температура повітря +25°C та вище. Рекомендована витрата препарату на 25% б.г.

ДОГЛЯД ЗА СУРФІНІЯМИ. ЯК ПРОДОВЖИТИ ЦВІТІННЯ СУРФІНІЇ

Сурфінія відома садівникам як ампельна петунія, але по суті вона є окремим видом.

Спочатку ця розкішна рослина вирощувалась з насіння, але сучасні численні сорти прийнято розмножувати вегетативно. Сурфінія відмінно відчуває себе в якості мешканки вазонів і декоративних клумб. Садівники люблять цю квітку за те, що і посадка, і догляд за нею досить прості, а результат будь-яких зусиль – вражаючий.

Сурфінія також потішить тих, хто любить вирощування квіткових рослин на балконі. Темпи росту пагонів дозволять швидко закрити будь-які порожні місця і сформувати крону як пишну шапку або дивовижний водоспад.

Сурфінія – квітка не дуже примхлива, але більш вимоглива у догляді, ніж звичайна петунія. Щоб її виростити здоровою і квітучою, необхідні деякі знання.

Сприятливі умови для вирощування і рясного цвітіння сурфінії:

- високий температурний режим (квітка родом з тропіків, холод призводить до втрати суцвіть);
- добра освітленість рослини;
- регулярний і рясний полив в спекотну пору року (квітка посухостійка, але в літній період коріння вимагає великої кількості води);
- нейтральний або слабкокислий супіщаний ґрунт;
- підживлення мінеральними добривами в весняно-осінній період;
- захищеність від дощів і вітрів.

Правильний догляд

Сурфінія потребує обрізки пагонів. Коли гілки квітки виростають до 20-30 сантиметрів їх варто прищипувати. Такий підхід допоможе сформувати куц і дасть йому можливість стати більш пишним. Прищипування проводять лише на ранніх стадіях росту сурфінії, так як обрізка затримує цвітіння на два тижні.

Основні правила догляду:

- з кінця весни до кінця осені вносити комплексні добрива;
- регулярно видаляти суцвіття, що відцвілі;
- на зиму поміщати сурфінію в кімнату з температурою повітря 15-18 градусів тепла;
- проводити пересадку квітки, якщо коренева система занадто розвинена.

Розмноження насінням:

У природі існує два способи розмноження сурфінії:

- вегетативний;
- генеративний.

Дуже важливо придбати якісний посадковий

матеріал. В процесі вирощування сурфінію не варто висаджувати насінням домашнього збору. У них погана схожість, і як підсумок, виростуть «квіти-дикуни». Найкраще придбати гібридне насіння в спеціалізованому магазині в професійній упаковці. На пачках завжди є фото сурфінії, що дає можливість обрати забарвлення квітки. Також при купівлі насіння важливо звернути увагу на виробника. Наприклад, дуже популярними є «ФлораНова», «Кітано», «Коул», «Панамерікана» і багато інших.

Розмноження живцями:

Для розмноження сурфінії вегетативним способом (живцюванням) потрібно заздалегідь підготуватися.

Які матеріали повинні бути під рукою:

- добре заточені ножиці або секатор;
- спеціальний контейнер для вкорінення (можна придбати в квітковому спеціалізованому магазині або інтернет-магазині);
- міні-теплиця з мікрокліматом, з досвіткою і теплим дном;
- білий торф для посіву;
- ґрунт.

Гострими ножицями (секатором) відрізається пагін висотою від трьох до семи сантиметрів. Він вкорінюється у вологому ґрунті. Потім, контейнер з ручкою поміщається в міні-теплицю на пару тижнів. Через цей час посадковий матеріал буде готовий до пересадки в горщик.

Роль органічних добрив

Якщо рослину регулярно підживлювати органічними речовинами, то вона щедро віддячить яскравими і гарними квітами. Вносять добрива не менше одного разу на сім-десять днів. Для підгодівлі використовують комплексне водорозчинне добриво **Майстер®-Агро**. Збалансоване співвідношення макро- і мікроелементів задовольняє всі потреби рослини в поживних речовинах на різних стадіях розвитку. Спеціально підібрані сполуки амінокислот, фітогормонів та вітамінів сприяють інтенсивності забарвлення листя, стимулюють активне і довготривале цвітіння, сприяють інтенсивності забарвлення квітів, збільшують масу наземної частини рослин, підвищують стійкість до хвороб і гнилі.

В процесі вирощування сурфінії, органічні добрива підливають протягом усього періоду цвітіння рослини. При регулярній підгодівлі квітка стане пишною і розгалуженою. В результаті – буяння фарб забезпечено!

ГАЗОН МЯКИЙ, ЯК ПУХНАСТИЙ КИЛИМ

Газон – невід’ємна складова будь-якої дачі, заміського дому або, навіть, будинку у приватному секторі. Всім хочеться відпочивати не на бетоном залитій площадці, а на шовковистій траві. Однак, самостійно виростити і підтримувати у відповідному вигляді газон, виявляється, не просто.

Головним фактором досягнення успіху є час. Повноцінний здоровий і міцний газон можна отримати лише після декількох років догляду за ним. Тому, наберіться терпіння і приступайте до справи.

Якщо Ви ще не посадили газон, то, найперше, Вам слід задуматись про його призначення і умови вирощування.

Газони поділяють на:

- **партерні** – газони, які мають суто декоративно-естетичне призначення, не витримують вищипування та частих скошувань, тривалий час розростаються. Але все літо мають смарагдово-зелений колір і при відповідному догляді є візитівкою дбайливості господаря. Складається, насамперед із злакових трав;
- **садово-парковий газон** – витримує значні механічні навантаження, стійкий до частого зрізання. Основна функція – створення умов для відпочинку на ньому. В суміші трав присутня значна частка широколистяних трав;
- **луговий газон** – рідше скошується, призначений для створення декоративних островців гарно квітучих трав. Не призначений для вищипування;

- **мавританський газон** – травостій із злакових і гарно квітучих однорічних трав, призначений для оздоблення бордюрів вздовж доріжок, створення живих огорож та примежових територій. Сортовий склад представляє собою види трав, які по черзі цвітуть усе літо;

- **спортивний газон** – щільний та еластичний дерновий покрив, здатний витримувати тривалі навантаження. Підбирається із злакових сумішей особливо витривалих видів трав;

- **спеціальні газони** – газони, які призначені для зміцнення схилів від змивання та сповзання ґрунту.

Усі види сумішей продаються в магазинах із зазначенням їх призначення.

Іншим ключовим фактором при виборі газонної трави є умови його вирощування. Є види трав, які здатні витримувати затінення, інші потребують лише добре освітлених ділянок. Нехтування цим фактором, зазвичай, призводить до поганого розвитку газону, поступового випадання рослин і розрідження газонного покриття.

Укорінення трави і її кущіння – два найголовніших етапи розвитку газону, які гарантують його виживання. Ці два процеси можливі лише за декількох умов: наявність гарного поливу, аерації ґрунту і забезпечення необхідними поживними елементами.

Через розповсюджений стереотип, що газон необхідно поливати розбризкуванням води зі шлангу, у багатьох господарів спостерігається засихання трави, що пояснюється недостатньою кількістю вологи. Поливати треба тривалий час, даючи воді увібратися в землю і повторюючи полив по тому самому місцю знову. Влітку, зміцнівши газон необхідно поливати не до змочування поверхневої кірки, а до стадії затоплення газону, коли промокне весь кореневмісний шар – лише так можна зберегти газон в спеку, коли корені, розташовані в верхньому шарі ґрунту не здатні самостійно знайти достатню кількість вологи.

Газон є чутливим до аерації ґрунту. Велика кількість коренів потребує, крім вологи, відповідного забезпечення повітрям.

Постійне утоптування газону (особливо садово-паркового та спортивного) призводить до ущільнення ґрунту та втрати ним здатності пропускання повітря, що викликає ослаблення рослин і їх загибель. Аерацію проводять різноманітними інструментами та способами: від проколювання вилами, до використання спеціальних аераторів, які роблять невеликі отвори в поверхні ґрунту.

Удобрення газону здійснюються шляхом розкидання гранульованих добрив, кореневим внесенням розчинених у воді добрив та позакореневим обприскуванням газону.

Гранульовані добрива, використовуються, зазвичай, в осінньо-весняний період. Добрива для кореневого та позакореневого застосування для газону створені різними виробниками і мають спеціалізований склад макро- та мікроелементів, необхідний для трав. Використовують їх влітку – під час вегетації газону.

Одним із таких добрив для позакореневого використання є **Хелатин® Газон**. Це добриво містить усі макро- та мікроелементи. Його особливостями є підвищений вміст фосфору, який сприяє сильнішому розвитку кореневої системи та заліза, яке посилює фотосинтез та відновлює рослини після скошення. Іншою, не менш важливою, перевагою є хелатна форма мікроелементів, яка є легкодоступною для рослин та легше проникає всередину листя.

Великою проблемою при вирощуванні газону є наявність у ньому бур'янів – рослин, які не належать до газонного покриття. Боротьба із ними вручну є можливою, але дуже важкою і тривалою за наявності великих площ трав'яного покриття. Основними бур'янами, які ростуть в газоні є: берізка, кульбаба, різні види лютиків, люцерна, маргаритка, мокриця, осот, пирій, подорожник.

Перш за все, при закладці газону, слід якнайкраще підготувати ґрунт, видаляючи з нього всі кореневища багаторічних трав. Але насіння однорічних бур'янів видалити неможливо – з ними доведеться вести боротьбу. Особливо дошкуляють низькі рослини (подорожник, кульбаба), які не страждають від скошування, а зрізане листя швидко відновлюється.

Виходом може стати застосування

гербіцидів – препаратів, які знищують рослини. Гербіциди поділяються на 2 типи: суцільної та вибіркової дії. Перші – знищують весь рослинний покрив. Їх в жодному разі не можна застосовувати на газоні! Гербіциди вибіркової дії здатні знищувати окремі види рослин, не завдаючи шкоди іншим. Газонні трави, здебільшого, належать до злакових однодольних рослин, а бур'яни – дводольних. Застосовують гербіциди, зазвичай, через 1-2 тижня після скошування, коли бур'ян відновив листовий апарат, через який в рослину має надійти препарат. Після обробки, від скошування треба утриматись хоча б на декілька днів. Обробка газону з ослабленими рослинами – не рекомендується. При застосуванні гербіцидів слід дотримуватись вказівок, зазначених на упаковці.

Варто пам'ятати, що чим більше навантаження витримує газон і чим менш сприятливі умови для його розвитку, тим більш ретельного догляду потребує трав'яний покрив – більше поливу, підживлень, скошувань та інших операцій.

Використання ряду нескладних агротехнічних операцій у сукупності із правильно підбраною травосумішшю та терпінням допоможе будь-якому господарю прикрасити свою зону відпочинку смарагдовим покривом, який радуватиме його рідних і друзів в години відпочинку.

ПАСИНКУВАННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ТОМАТІВ І ОГІРКІВ: ЯК ЗБІЛЬШИТИ ВРОЖАЙ

Цілий жмут листя, і серед нього – декілька помідорчиків або пуп'янків огірків. Навряд чи це мрія будь-якого овочівника чи дачника-аматора. Кожен хоче зібрати такий урожай, щоб було чим пишатися. Однією із заповорок його отримання є формування куща та пасинкування – видалення зайвих пагонів на стеблі. Саме цей агротехнічний прийом дозволяє збільшити врожайність рослини. Як формувати помідори й огірки? Як проводити пасинкування? Де знаходяться пасинки? Як правильно з ними поратися? Читайте, пасинкуйте – і збирайте великий урожай.

Конкуренція на грядці

Пасинки – це вторинні пагони, що з'являються на рослині, приблизно, після початку цвітіння. Вони розташовуються у листових пазухах між основним стеблом та листками і представляють із себе повноцінний додатковий пагін із листям, квітами та плодами. Пасинки вдають із себе помічників рослини – адже на них теж розвиваються плоди. Виходить, більше пасинків – більше плодів? Тоді навіщо ж їх видаляти? Логічне запитання, але відповідь на нього ґрунтується на тому, яку користь ці паростки несуть рослині. Пасинки є конкурентами головного стебла. Вони живляться за його рахунок і загущують грядки. Якщо їх не видаляти, садівник матиме такі небажані результати:

- загущення грядок, що є фактором ризику грибкових хвороб рослин;
- зменшення розміру плодів за рахунок збільшення їхньої кількості;
- затримання плодоносіння деяких сортів.

З іншого боку, формування рослин «в один пагін» обмежує врожайність: у томатів за рахунок можливості куща забезпечити досягання більшої кількості плодів, ніж встигає сформуватися на основному стеблі; у огірків – за рахунок формування переважно чоловічих квіток на основному пагоні. Правильне формування кущів томатів або огірків за допомогою пасинкування – це запорука доброго врожаю. Застосування цього агротехнічного прийому дозволяє покращити стан рослин, якість плодів і подовжити терміни плодоносіння.

Сеньйор Помідор

Томати – великі майстри з утворення пасинків на основному стеблі. Пасинок – це пагін, що роз-

вивається у пазухах листків як головного стебла, так і додаткових пагонів. На ньому розвивається власне листя, квіти, плоди та нові пасинки. Завдяки цьому рослина починає галузитися і перетворюється на величезний переплетений кущ. Пишна зелень створює сприятливі умови для розвитку фітофтори та інших захворювань рослини.

Пасинкування помідорів треба починати, як тільки на головному стеблі з'являються бічні пагони до п'яти сантиметрів у довжину. Найбільш активно пасинки виростають у період формування квітконіжки. Пасинкування томатів у ґрунті і теплиці не має великих відмінностей.

У індетермінантних сортів залишають 1-3 найсильніші пагони, в залежності від сили куща, у детермінантних – 2-4 пагони, інші видаляють. Хоча зазвичай, низькорослі (детермінантні) сорти томатів обходяться без пасинкування. При формуванні куща слід дотриматися балансу між кількістю пагонів, яка визначає кількість плодів, і силою куща, яка визначає здатність куща формувати той чи інший обсяг врожаю.

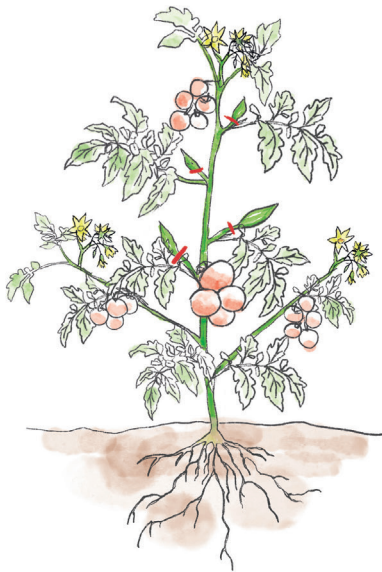
Способи пасинкування томатів:

Видаляють пасинки садовими ножицями. Їх треба дезінфікувати в розчині марганцівки перед пасинкуванням кожної рослини, аби не розносити можливу інфекцію. Бажано залишити невеликий пеньок – до 1-2 см у довжину. Відламувати пагони пальцями не можна! Чим меншу площу матиме рана, тим швидше вона вкриється плівкою і тим менше шансів, що в неї попадуть збудники захворювань. Тому найкращим часом для пасинкування є ранок, аби ранка на зрізаному пагоні впродовж дня затягнулася. Проводять цю зелену операцію приблизно раз на тиждень.

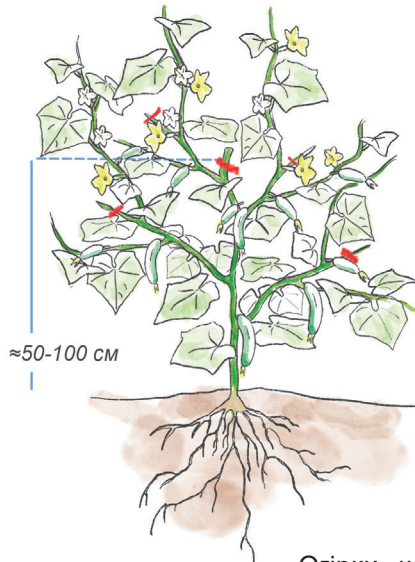
Томати пасинкують протягом усього періоду вегетації. Видалені стебла не залишають на плантації, аби не розповсюджувати можливі захворювання рослин.

Крім пасинкування, з метою розрідження куща, проводять видалення нижнього листя. Ця операція покращує освітленість рослин і плодів, зменшує шанс захворювання рослин за рахунок уникнення контакту листя з ґрунтом. Видаляти листя можна від ґрунту до найвищої сформованої плодової китиці – вони вже не впливають на формування врожаю. Формування плодів йде виключно із листя, яке знаходиться вище від їх розташування на стеблі.

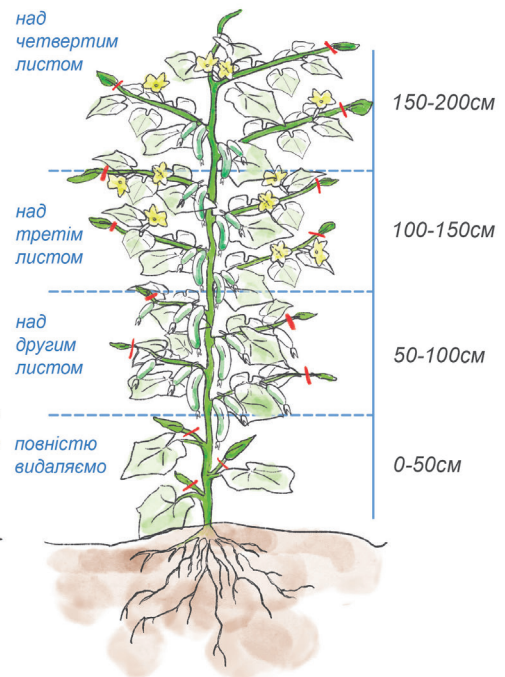
Формування
томатів

Формування
звичайних
(традиційних)
огірків

Формування партенокарпічних
огірків

Користь від пасинкування та обрізання листя томатів:

- отримання раннього врожаю;
- збільшення кількості плодів і поліпшення якості;
- провітрюваність рослин;
- профілактика грибкових захворювань;
- освітленість;
- створення сприятливих умов для підживлення та догляду за рослинами.

Огірок з комфортом

Сорти огірків поділяються на традиційні та партенокарпічні. Їх формування розрізняється. У традиційних сортів на головному стеблі формуються, переважно чоловічі квітки, які не здатні сформувати плоди, а жіночі квітки формуються на пасинках. Тому рослини доцільно формувати у декілька пагонів. При досяганні рослиною довжини 0,5-1 м, її верхівку прищипують, тим самим зупиняючи ріст головного стебла і даючи можливість розвиватися пасинкам. Затримку в рості вегетативної маси, яка відбувається після цього і триває кілька днів, рослина використовує для розвитку кореневої системи. При відновленні росту рослини за рахунок пасинків, вона значно швидше нарощує вегетативну масу, ніж до того. Після того, як пасинки відростуть на 0,5-1 м, доцільно провести чергове прищипування, стимулюючи утворення пасинків другого порядку. Єдине застереження, слідкуйте за станом рослин та шпалери загалом. При загущенні, слід обмежувати кількість пасинків, які утворюються після прищипування.

Партенокарпічні ж огірки утворюють на головному стеблі жіночі квітки, тому формуються за іншим принципом. Рослину формують в один пагін, прищипуючи пасинки на висоті 0-50 см від поверхні ґрунту повністю, на висоті 50-100 см від поверхні ґрунту – прищипуючи пасинки над другим листом, на висоті 100-150 см – над третім листом, на висоті більше 150 см – над четвертим листом.

Пасинкування огірків у теплиці та у відкритому ґрунті не є однаковим.

Огірки, що ростуть у відкритому ґрунті, варто формувати, звертаючи увагу, в першу чергу, на загущеність рослин і кількість зав'язі. Не правильно сформований огірок витрачає сили та поживні речовини не на утворення суцвіть та зав'язей плодів, а на довгі стебла та ошатне листя. Прищипування та пасинкування буде корисним, аби покращити врожай. Треба зауважити, що на пасинках формуються здебільшого жіночі квітки, а на основних стеблах – чоловічі.

Аби не зашкодити рослині, пасинкування огірків роблять так: однією рукою трохи відтягнути листя, а іншою обережно відщипнути пасинок біля стебла. Перше пасинкування виконують приблизно в кінці травня-середині червня, а далі за потребою до кінця серпня.

Огірки у теплицях мають комфортні умови для активного росту. Утворення великої кількості пагонів і листя затіняє огірок, який любить сонячне світло. У боротьбі за сонячні промені стебла витягуються, розмір міжвузлів збільшується. Оскільки зав'язь формується, як і пасинки, в пазухах листя, це призводить до зниження врожайності. Пасинкування допомагає забезпечити листя достатньою кількістю світла і створити комфортні умови для рослини. Бокові пагони огірків починають видаляти в перші 3-4 тижні після появи сходів. Пасинкування у теплиці проводиться декілька разів за сезон і має такі етапи:

- видаляють пагони і зав'язі з пазух до 4 справжнього листка;
- до 8 листка видаляють пасинки з одним листочком і зав'яззю;
- далі залишають пагони з двома листочками і зав'язями;
- верхівку можна відщипнути.

Пасинкування огірків проводиться з початком росту молодих пагонів приблизно до середини вегетативного сезону.

Висаджуючи на присадибній ділянці помідори й огірки, садівник бажає отримати добрий урожай плодів. Для цього можна створити багато грядок, засіявши їх городиною. Або вдається до пасинкування, яке підвищує урожайність і дозволяє отримати здорові та смачні овочі.

ХВОРОБИ ТА ШКІДНИКИ ОГІРКІВ

Огірки – це ті чарівні овочі, без яких сучасний українець не уявляє собі ні частування, ні чаркування. Хто ж ті злодії, які намагаються відібрати у нас можливість ласувати ними щодня? Виявляється, таких злодіїв немало, і в першу чергу – це хвороби і шкідники.

Хвороби огірків

У людей і у рослин найпоширенішою причиною хвороб є мікроорганізми. Зазначимо, що хвороби огірків і помідорів багато в чому схожі.

Загалом, усі захворювання поділяються на грибкові (справжня і несправжня борошниста роса, альтернаріоз, сіра, коренева гнилі та ін.), бактеріальні (бактеріоз), та вірусні (різні види мозаїки), в залежності від природи збудника захворювання. Найбільшої шкоди завдають грибкові захворювання через складність боротьби із ними і швидкість поширення.

Борошниста роса

Найбільш поширеною є **борошниста роса**, яка вражає всі частини рослини, що знаходяться над землею. Спочатку вона проявляється на верхній частині старих листків, як білий або рожево-сірий наліт. Потім плями нальоту розширюються, покривають всю верхню частину листка і переходять на нижню, де процес повторюється. Закритий білуватим нальотом, ніби обсипаний борошном, листок починає жовтіти, загортається догори, робиться крихким та засихає. На уражених листках виникають плодіві тіла, які забезпечують поширення хвороби в цьому і наступному сезонах. Під час вегетаційного періоду грибкові спори переносяться на здорові рослини (вітром або під час поливу).

Сприятливими умовами для розвитку борошнистої роси є початок та кінець літа, особливо в період різких коливань денної та нічної температур, появи роси на листі, в краплях якої швидше розвивається збудник. Ідеальними для розвитку борошнистої роси є температура +25...+27 °C за високої вологості повітря, однак здатна вона розвиватися при температурі +10...+32 °C та за низької відносної вологості, яка спостерігається всередині літа. Найбільше уражуються ослаблені рослини, які відчувають нестачу макро- або мікроелементів або перебувають у стресовому стані.

Найкращий спосіб зменшити вірогідність захворювання рослин цією «росою» – висадження тільки стійких до неї сортів. У разі виявлення ураження рослин хворобою, варто обробляти хімічними

засобами захисту – це єдиний спосіб не змарнувати всі витрачені на вирощування зусилля і врятувати огірки від загибелі. Дієвими препаратами є Квадріс, Топаз, Хорус.

Також, необхідно проводити підживлювання макро- та мікроелементами, не допускаючи ослаблення рослин, нищити залишки уражених рослин, глибоко перекопувати грядки в кінці сезону.

Пероноспороз

Прояви **несправжньої борошнистої роси (пероноспорозу)** найчастіше з'являються на початку серпня, на стадії плодоношення. На листках з'являються багатогранні масляні плями, площа яких через тиждень збільшується. Потім на верхній частині огіркового листя виникають жовто-зелені плями (можливий також світло-зелений наліт), через деякий час нижні частини листків набувають фіолетового кольору завдяки нальоту. Пізніше листки стають коричневими, а через декілька днів засихають.

Для розвитку пероноспорозу найважливішим фактором є наявність вологи на листях, тому період дощей за теплої погоди є ідеальними умовами для розвитку хвороби. Важливо, щоб рослина не була ослабленою дефіцитом елементів живлення, сонця чи інших факторів розвитку.

Як боротися: насіння стійких до пероноспорозу сортів перед посадкою прогрівати і знезаражувати протруювачами, висаджувати його тільки у прогрітій і здоровий ґрунт, виключаючи перезволоження. Поливати рослини слід лише теплою водою, обов'язково забезпечувати підживлення протягом всього часу вирощування. При появі пероноспорозу обробляти фунгіцидами: Квадріс, Ридоміл Голд МЦ. Після збору останнього врожаю рештки рослин потрібно знищити, а ґрунт дезінфікувати, обробивши розчином мідного купоросу.

Кладоспоріоз

Кладоспоріоз, або оливкова плямистість виявляє себе у вигляді коричневих плям на листках та округлих ранках із зеленувато-бурим або оливковим забарвленням на огірках та стеблах. Наступні три-чотири дні плями збільшуються, набувають чорного кольору. Відбувається викривлення огірка, зниження його смакових якостей.

Розвивається хвороба лише за умов підвищеної вологості, найчастіше, в теплицях. Для розвитку кладоспоріозу низька температура не є перешкодою.

Ефективних засобів боротьби з оливковою плямистістю не багато і ефективним при появі захворювання, вважається застосування фунгіцидів. Коли на огірках з'являються дрібні ранки, рослини необхідно обробити Ридомілом Голд МЦ.

Коренева гниль завдає шкоди і молодим, і старим рослинам. Коріння набуває червоно-бурого кольору, розм'якшується, розділяється навпіл схожою на кільце перетяжкою. Рослина відстає у рості, потім в'яне і засихає.

Сприятливими для розвитку кореневої гнилі є температура +15...+25 °С при високій вологості ґрунту або повітря. Різкі перепади вологості пришвидшують розвиток захворювання.

Методи боротьби. Головним засобом захисту рослин є замочування насіння у протруйниках: Максим Форте, Селест Топ, Селест Макс. Для запобігання захворювання, висаджувати треба у прогрітий ґрунт, поливати теплою водою, бажано не під кореневу шийку. У разі зараження вегетуючих рослин, слід видалити уражені частини (або і всю рослину), використовувати як присипку сухе хлорне вапно (до 200 г на кожний м² ґрунту), заволочити його граблями або обробити фунгіцидом: Квадріс, Фундазол, Превікур Енерджи. Хворі рослини потрібно видалити, землю знезаразити.

Для профілактики захворювань можна використовувати біологічний препарат **Фітоспорин®** (у вигляді порошка або пасти). Основою препарату є «сінна паличка» - бактерія, яка широко застосовується у сільському господарстві для захисту рослин від грибкових та бактеріальних хвороб. Принцип дії полягає в тому, що бактерії, потрапляючи на листя або в насіння, починають розвиватись, займають «життєвий простір» і пригнічують розвиток збудників захворювань. Препарат у вигляді розчину застосовують як для замочування насіння перед посадкою, так і під час обробки у період вегетації.

Шкідники огірків

Крім безпосередньої шкоди рослині, шкідники переносять збудників хвороб, сприяючи їх поширенню. Особливо, це стосується вірусних захворювань.

«Непечесну» трійку основних шкідників складають білокрилка, павутинний кліщ, баштанна попелиця.

Білокрилкою називають дуже малу комаху, личинки якої розвиваються на нижній частині огіркових листків. Личинки живляться соком, викликаючи пригнічення рослин, сприяючи розвитку сажистого гриба та переносючи вірусні інфекції.

Ефективна боротьба полягає в обробках фунгіцидами: Актеллік, Вертімек, Конфідор, Моспілан. Корисно з профілактичною метою обсаджувати грядку тютюном.

Овальний або довгастий павутинний кліщ, який має довжину лише 0,3-0,5 мм, дуже поширений, обплітає павутинням нижній бік листка, на якому живе. Їжа – сік листків, що сприяє їх пожовтінню і передчасному всиханню. Розмножуються впродовж всієї весни та літа за високої температури та зниженої вологості повітря. Дорослі комахи (самки), зазвичай, починають зимівлю в серпні, використовуючи опале листя, рослинне сміття, грудочки землі, щілини будівель, рам, поверхневий шар ґрунту (до 6 см).

Профілактикою захворювань є прополювання бур'янів, уникання багаторічного вирощування культур на тому самому місці, підтримування оптимальної вологості, особливо у спеку, збирання і знищення ураженого листя. Для лікування огірків, на яких з'явився павутинний кліщ, застосовують обприскування засобами захисту рослин: Актеллік, Вертімек.

Колонії **баштаної попелиці** (їх довжина – від 1,2 до 2,1 мм, забарвлення – темно-зелене, з чорним відтінком) у липні-серпні при високій вологості і теплій погоді «окуповують» нижні сторони листків, пагони, зав'язі, квітки. Харчуються соком, що призводить до скручування та засихання листків. За сезон вони здатні утворити майже 20 (!) поколінь. Небезпечні своєю здатністю переносити багато видів огіркової мозаїки.

Методи боротьби: знищення бур'янів, на яких попелиці зазвичай зимують; розповсюдження сонечок, які ними харчуються; обприскування фунгіцидами та біологічними препаратами. Щотижневе позакореневе підживлення фосфорно-калійними добривами сприяє формуванню потужних рослин, які рідше вражаються шкідниками.

Якщо ж згадані вище шкідники, незважаючи на описані засоби боротьби, продовжують поширюватися і шкодити огіркам, можна застосувати ефективний біологічний інсекто-акарицид контактно-кишкової дії – **Актоцид®**. Препарат завдяки своєму природному походженню не викликає пристосування (резистентності) до препарату. Ефективність Актоциду® зумовлюється принципом його дії: він потрапляє в організм комах через зовнішні покриви під час обробки рослин або через кишечник під час поїдання ними обробленої рослини, після чого паралізує комаху і вона гине. Препарат є абсолютно безпечним для людини та інших теплокровних тварин. Норми витрати препарату, в залежності від виду шкідників, зазначені на етикетці. Зверніть увагу, для огірків їх потрібно зменшити на чверть! Обробка рослин проводиться теплої – не спекотної! – погоди, при лагідному сонці (краще вранці або ввечері). Додамо, що дія препарату при сприятливих погодних умовах продовжується десять днів.

Бажаємо вам успіхів у городництві та сподіваємося, що наші поради дозволять збільшити урожай до рівня найсміливіших мрій!

ПЕРСИК - СОКОВИТИЙ ПЛІД СОНЦЯ

Хто не любить соковиту м'якоть персика – цей божественний нектар, який тане на вустах!?!? Південний сад без персика навіть важко собі уявити. А якщо сад розташований поблизу дому і дуже хочеться, щоб у ньому росли персики? Все можливо, головне – правильно підійти до цієї справи!

Зазвичай, персик зав'язує плодів набагато більше, ніж може забезпечити і повноцінно сформувати. Для того щоб отримувати великі високоякісні плоди, які цінуються більше дрібних за свої товарні і смакові якості, а також для запобігання сильного виснаження дерева, необхідно їх як слід підживлювати. Особливо це важливо у випадках слабкої зимової обрізки, або коли дерева з рясною зав'яззю знаходяться в неполивних умовах.

В умовах садів, внесення добрив проводять коренево та позакоренево.

Під час розпускання бруньок необхідно провести першу обробку проти хвороб та шкідників. Відсутність листового апарату не має збивати садоводів з пантелику. Здатність дерев всмоктувати препарати крізь кору значно менша, ніж через листя, але є достатньою для ефективності дії препаратів. Тим більше, що великою мірою, обробка в цій фазі направлена на знищення збудників, які зимували під лусками бруньок та на корі гілок.

Перед цвітінням (фаза рожевого бутону) дерева потребують фосфору та бору для формування повноцінних квіток та успішного процесу запилення. Азотні добрива на цій стадії вносяться для швидкого наростання вегетативної маси, яка має забезпечити налив та визрівання урожаю. Протягом всього періоду цвітіння через крапельне зрошення бажано вносити гумати та фосфорно-калійні добрива для посилення роботи кореневої системи, оновлення корневих всисних волосків та формування імунітету дерева. Цей період є надзвичайно важливим у боротьбі зі шкідниками та хворобами персика. Саме в період цвітіння відбувається їх масове розповсюдження в садах. Тому дбайливі садоводи обробляють, щонайменше, двічі (в фазу рожевого бутону і після цвітіння) системними інсектицидами та фунгіцидами.

В момент формування плодів дерева, крім утворення зав'язі, продовжують нарощувати вегетативну масу, через що потребують комплексного живлення. Важливими є і заходи захисту плодівих насаджень від основних шкідників та хвороб, які, навіть, після цвітіння можуть пошкодити врожай.

У момент росту плодів, персики активно використовують більшість елементів живлення. Але найбільш критичним є калій, який забезпечує саме налив врожаю, набірним цукристості, успішне

і рівномірне дозрівання. Обробку калієм, бажано, об'єднати із обробкою препаратом, який бореться із гнилями (Світч). Нехтування ними може обернутися втратою великої частини врожаю, особливо в вологі роки і у випадку сортів, які мають коротку плодоножку – персики торкаються гілок і починають загнивати в цих місцях.

В момент дозрівання плодів, персики необхідно обробляти кальцієм. Він забезпечує транспортність, запобігає розтріскуванню. Багато садоводів нехтують цією обробкою і часто роблять даремними зусилля, які були докладені для забезпечення гарного цвітіння, запилення і формування плодів.

На момент збирання урожаю, дерева вже припиняють вегетативний ріст. Тому після звільнення дерева від персиків, головною задачею залишається формування квіткових бруньок на наступний рік, визрівання пагонів та формування зимостійкості. На цій стадії варто повністю виключити азотні добрива і зосередитись лише на фосфорно-калійному живленні – елементах, які забезпечують відповідні процеси.

Варто зазначити, що описана вище схема обробок (приведена в таблиці) застосовується у великих садах, зазвичай промислової направленості. Дачників часто турбують питання екологічності продукції та зменшення обробок для заощадження коштів, оскільки вирощена продукція не йде на продаж. Щодо органічності продукції, слід зауважити, що проведення обробок добривами в рекомендованих фазах та дозуваннях не шкодять екологічності, оскільки дають рослинам необхідну, а не зайву кількість елементів живлення – стільки, скільки вони здатні переробити без накопичення шкідливих сполук. Інсектициди та фунгіциди, звичайно, не сприяють екологічності продукції, але, враховуючи, поширеність шкідників і хвороб і загальноекологічний стан в Україні, оброблені за певний час до вживання, плоди не становлять критичної шкоди для людини, особливо враховуючи корисність повноцінних плодів.

Найголовніші обробки, якими не слід нехтувати навіть дачнику-любителю, виділені окремо в таблиці. Ці обробки забезпечують формування якісного, повноцінного врожаю, навіть, без претензії на колекційні або особливо рекордні показники.

Схема обробки персикового саду

Фаза розвитку	Розпускання бруньок								Після збору врожаю	Rival® (20 мл/10л) + Плантатор® 0:25:50 (25 г/10л)	Rost® Концентрат 5:10:15 (20 мл/10л) + Плантатор® 5:15:45 (25 г/10л)	Rost® Концентрат 5:10:15 (20 мл/10л) + Хелатин® Кальцій (50 мл/10л)	Rost® Концентрат 5:10:15 (20 мл/10л) + Плантатор® 20:20:20 (25 г/10л) + Хелатин® Микс (50 мл/10л)	Rost® Концентрат 15:7:7 (20 мл/10л) + Плантатор® 30:10:10 (25 г/10л) + Хелатин® Микс (50 мл/10л)	Rost® Концентрат 5:5:5 (20 мл/10л) + Плантатор® 0:25:50 (25 г/10л) + Хелатин® Бор (50 мл/10л)	Rost® Концентрат 5:10:15 (20 мл/10л) + Плантатор® 10:54:10 (25 г/10л) + Хелатин® Фосфор (50 мл/10л) + Хелатин® Бор (50 мл/10л)	Актара (1,4 г/10 л) + Хорус (3 г/10 л) або мідний купорос або фунгіциди на основі міді				
																		Актеллік (12 мл/10л) + Хорус (3 г/10 л)	Актара (1,4 г/10 л) + Скор (2 мл/10л)	Rost® Концентрат 5:10:15 (20 мл/10л) + Хелатин® Калій (25-50 мл/10л)	Світч (10 г/10 л)
																		Рост® Гумат Калія (50-80 мл/10л) + Хелатин® Фосфор Калій (100 мл/10л)	Рост® Концентрат 15:7:7 (50-80 мл/10л) + Хелатин® Фосфор Калій (100 мл/10л)	Рост® Концентрат 5:10:15 (50-80 мл/10л) + Хелатин® Калій (100 мл/10л)	Хелатин® Фосфор Калій (100 мл/10л)
Кореневе підживлення																					
Позакореневе підживлення																					

- захист від шкідників та хвороб

- підживлення

*Обов'язкові для дачників-любителів обробки персикових дерев виділені жирним.

*Для збільшення ефективності обробок, слід застосовувати **Прилипач® (25мл/10л)**

*Кальцій необхідно вносити окремо через його низьку сумісність з іншими добривами та препаратами.

Ми описали основну систему удобрення персику протягом сезону. В кожного садівника або дачника м о ж у т ь б у т и

особливі умови вирощування дерев (ґрунт, погодні умови, освітленість і волого забезпечення, поширеність хвороб та шкідників), які вимагатимуть певної корекції у внесенні добрив та проведенні підживлень та захисних обробок. При цьому слід чітко розуміти особливості фази, в яку вноситься добриво, потреби рослини в живленні на даному етапі та дози внесення. Тоді дерево ростиме сильним та здоровим і буде давати високі та стабільні врожаї.

КАТАРАНТУС

Присадибну ділянку можна перетворити на екзотичний парк, як в Африці чи в Індії. Допоможе в цьому рослина з яскравими квітками – катарантус, що цвіте різними кольорами – від білого до насиченого бузкового і милує око. Він прекрасно почувається як у відкритому ґрунті, так і в горщику. Аби вирощувати іноземного гостя на українських теренах, треба добре з ним познайомитися. Тому вирушаймо на цікаву екскурсію з компанією Киссон.

Катарантус – це вічнозелений багаторічник. Висота рослини варіюється від 30 до 60 сантиметрів, стебла розгалужені прямостоячі. Листя овальні, темно-зелені, гладкі, блискучі, з чітко вираженими жилками. Квіти у катарантуса поодинокі, великі, фіолетового, білого або рожевого забарвлення, що не мають запаху. Центр бутону жовтий або малиновий. Цвітіння рослини відбувається з травня по жовтень, до того ж, у відкритому ґрунті катарантус вирощують як однорічну рослину.

Вирощування катарантуса розсадним способом

Катарантус, при вирощуванні в саду, зазвичай, висаджують розсадним способом. Він дозволяє отримати повноцінно квітучу рослину вже через кілька місяців. Вирощені квіти можна використовувати як ампельну прикрасу альтанок, терас і клумб.

Найбільш сприятливим часом для посіву насіння на розсаду буде кінець лютого – початок березня.

Ґрунт для розсади катарантуса

Катарантус любить піщаний ґрунт, особливо якщо мова йде про посадку насіння. Ґрунт повинен бути волого- і повітропроникним, оскільки рослина не терпить зафстою вологи. Субстрат можна купити в магазині або приготувати власноруч. Для приготування субстрату беруть рівні пропорції садового ґрунту, торфу і піску. Отриману суміш необхідно пропарити, для дезінфекції від шкідників.

Із готових ґрунтових сумішей, що продаються в магазині, можна скористатися будь-якою сумішшю для квітучих рослин, але ми рекомендуємо живильний субстрат **Флорин**® для квітучих рослин, який виробляється з суміші торфів з додаванням по-

дрібненого кокоса, кокосового волокна, органічних добавок, перліту, вапнякових матеріалів, піску, мінеральних макро- і мікродобрих. Забезпечить активне та довготривале цвітіння, збільшить розміри та підсилить інтенсивність забарвлення квітів та листя, створить сприятливі комфортні умови зростання рослин, підвищить імунітет, зменшить розвиток шкідливої мікрофлори, сприятиме розвитку потужної кореневої системи.

Умови для пророщування насіння

Для того, щоб насіння добре проросло, посуд, в якому вирощують, накривають темним поліетиленом, або пророщують в темному місці з температурою повітря не нижче + 25°C. Сходи з'являться через 7-10 днів. Як тільки сійня зійшли, ємності переміщують на світло, а температуру навколишнього середовища знижують до +18 ... + 25°C.

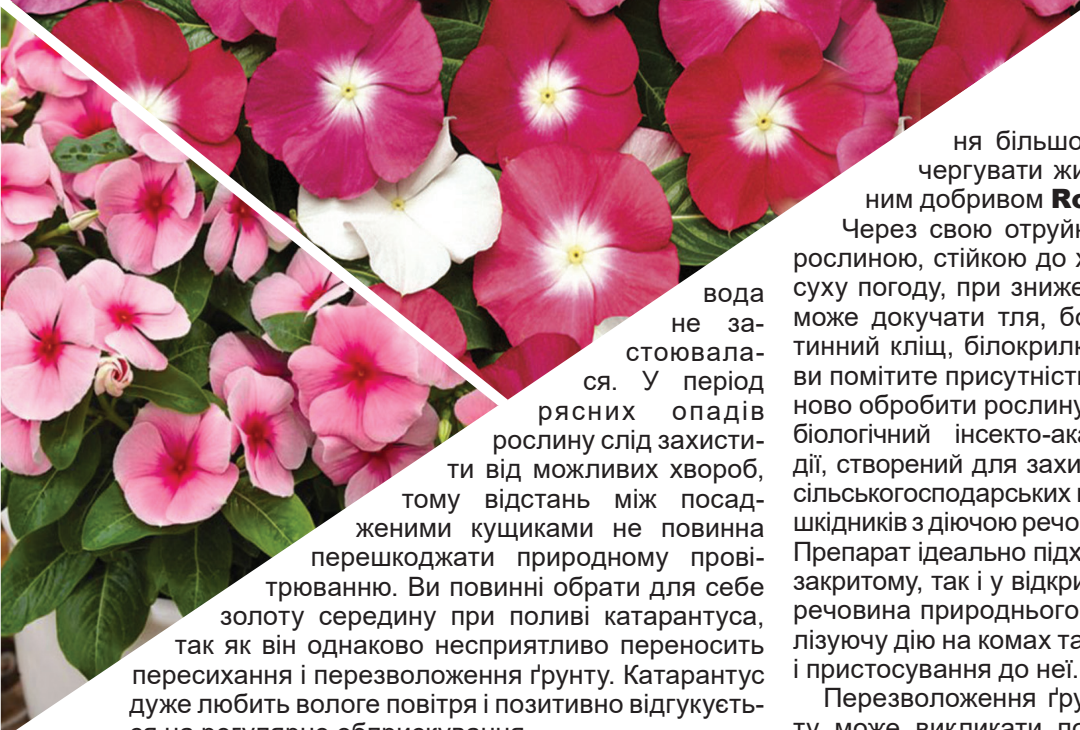
Розсада катарантуса дуже ніжна і найменше зниження температури може призвести до загибелі сійняць. Тому її висадку у відкритий ґрунт проводять в травні, коли мине загроза весняних заморозків.

Обираючи місце майбутнього розташування квітів, необхідно врахувати той факт, що ці рослини не люблять холодних вітрів і сильно затінених місць. Виростаючи в тіні, квітка витягується і перестає цвісти, а отже найкраще для висадки катарантуса підійдуть сонячні, теплі і затишні ділянки на клумбі.

На будь-якій клумбі катарантус буде добре поєднуватися з низькими однорічними рослинами (петунія, лобелія, чорнобривці) і багаторічними ґрунтопокривними рослинами (барвінок, портулак). Завдяки схожості за формою і забарвленню квітів з вінками бальзаміну, з цих рослин в квітнику виходять гарні композиції.

Катарантус вимагає, щоб його вирощування і подальший догляд проводилися згідно з усіма правилами розведення квітучих рослин. Як і будь-який інший вид, він потребує правильного поливу, підживлення і обрізки. Як поливати катарантус, згадатися нескладно. Хоч він є тропічною квіткою, але не вимагає частого і щедрого поливу протягом року. При цьому потрібно стежити за тим, щоб

на більшого ефекту рекомендується чергувати живлення з органічно-мінеральним добривом **Rost®**.

Через свою отруйність, катарантус вважають рослиною, стійкою до хвороб і шкідників. Однак, у суху погоду, при зниженій вологості повітря, йому може докучати тля, борошнистий червець, павутинний кліщ, білокрилка і щитівки. Тому, як тільки ви помітите присутність цих комах, потрібно терміново обробити рослину розчином **Актоциду®** - це біологічний інсекто-акарицид контактної-кишкової дії, створений для захисту декоративних рослин та сільськогосподарських культур від широкого спектру шкідників з діючою речовиною аверсектину С – 0,5%. Препарат ідеально підходить для застосування як у закритому, так і у відкритому ґрунті. Аверсектин С – речовина природного походження, яка має паралізуючу дію на комах та не викликає в них звикання і пристосування до неї.

вода не застоювалася. У період рясних опадів рослину слід захистити від можливих хвороб, тому відстань між посадженими кущиками не повинна перешкоджати природному провітрюванню. Ви повинні обрати для себе золоту середину при поливі катарантуса, так як він однаково несприятливо переносить пересихання і перезволоження ґрунту. Катарантус дуже любить вологе повітря і позитивно відгукується на регулярне обприскування.

Як і будь-яка квітуча рослина, катарантус потребує регулярного підживлення (раз в сім-десять днів) спеціальними комплексними добривами для квітучих рослин, починаючи з моменту появи перших бутонів. Добрива розводять у воді кімнатної температури, відповідно до інструкції.

Добре впливає на рослину підживлення водорозчинним комплексним добривом з мікроелементами, амінокислотами, фітогормонами та вітамінами – **Майстер-агро®** для квітучих рослин, розчинити у пропорції 5 грамів на 2 літри води. Для досягнен-

ня більшого ефекту рекомендується чергувати живлення з органічно-мінеральним добривом **Rost®**.

Через свою отруйність, катарантус вважають рослиною, стійкою до хвороб і шкідників. Однак, у суху погоду, при зниженій вологості повітря, йому може докучати тля, борошнистий червець, павутинний кліщ, білокрилка і щитівки. Тому, як тільки ви помітите присутність цих комах, потрібно терміново обробити рослину розчином **Актоциду®** - це біологічний інсекто-акарицид контактної-кишкової дії, створений для захисту декоративних рослин та сільськогосподарських культур від широкого спектру шкідників з діючою речовиною аверсектину С – 0,5%. Препарат ідеально підходить для застосування як у закритому, так і у відкритому ґрунті. Аверсектин С – речовина природного походження, яка має паралізуючу дію на комах та не викликає в них звикання і пристосування до неї.

УНІКАЛЬНЕ ТА ЕФЕКТИВНЕ ЗАСТОСУВАННЯ ДОБРИВА БАЙКАЛ ЕМ® В ПОБУТІ.

Екологічне житло – це не розкішні апартаменти, оформлені в модному «природному» екологічному стилі, а чистий і безпечний будинок та світ навколо. Чистота будинку – це не тільки вимиті підлоги і відсутність пилу. Значна частина забруднень невидима і дуже небезпечна. Грибок і пліснява непомітно живуть під шпалерами, підвісними стелями і кахельною плиткою, а банальний пил містить безліч шкідливих бактерій. Неправильно прокладена проводка і велика кількість техніки створюють надлишкове електромагнітне випромінювання, деякі матеріали можуть бути джерелами радіації, а неочищена водопровідна вода – надвисоких концентрацій заліза, мінеральних солей і хлору.

Необхідно також пам'ятати, що нові меблі можуть стати джерелом хімічних, а старі – бактеріологічних забруднень. Перевірка свого житла на екологічну чистоту не даремна трата часу, а турбота про здоров'я усієї родини!

Використання «**Байкал ЕМ®**» у побуті – це ваш маленький внесок оздоровлення екології планети! Зараз можна приготувати препарат, який буде чудово зберігатися в прохолодному приміщенні пів року, і використовувати його як для поливу кімнатних рослин так і для вирішення побутових проблем.

Очищення меблів

Зніміть постільну білизну, ковдри та перини з вашого ліжка або дивана і обробіть їх з розпилювача по всій поверхні, особливо затримуючись на важкодоступних місцях. Дати меблям просохнути протягом якогось часу і ретельно її пропилососити, тому що мікроскопічні кліщі і патогенні мікроорганізми загинуть, а на меблях залишаться частки їх клітин, які є гарним поживним середовищем для самих же живих істот. Після цього ви відразу помітите, що ваші меблі стануть світлішими, вам набагато приємніше буде на них відпочивати. Це саме стосується і подушок та постільної білизни. Мікроорганізми працюватимуть зсередини і не дадуть розвиватися кліщам, а ваша постіль буде довго залишатися сухою так як мікроорганізми будуть вбирати вологу.

Шафа

Всі напевно звертають увагу, що речі, які довго пролежали в шафі, мають якийсь неприємний запах. Хочеться їх, як мінімум, випрати після тривалого зберігання. Для запобігання появи неприємних запахів звільніть шафу від усього вмісту і ретельно обробіть розчином «Байкал ЕМ®» (1: 500), дайте просохнути і складайте назад свій скарб.

Хутряні вироби

Коштують вони недешево, але плямуються так само як і штучні, а часом навіть і сильніше. Хімічна чистка виробів коштує досить дорого і вона в кінцевому підсумку все одно псує їх. На хутряні вироби – шапки, коміри, шуби, для очищення їх від органічних забруднень і кліщів, необхідно нанести розпилювачем розчин препарату (1:100), загорнути їх в плівку на добу-дві. Потім розгорнути, висушити і гарненько струсити. Це ж стосується шкіряних виробів, комірків, курток, піджаків, брюк і тощо. Тільки не поливайте їх занадто сильно, щоб вони не деформувалися!

Кухня

Каструлі, сковорідки, раковини можна замочувати в розчині «Байкал ЕМ®», після чого старий нагар або застаріле забруднення значно швидше очищуються. Стіна над плитою також вимагає дуже ретельної чистки з прикладанням значних фізичних зусиль, які псують її поверхню. Обробивши її «Байкалом» ви легко змиєте забруднення й уникнете його швидкої появи. Відро для сміття також необхідно час від часу промивати і кропити препаратом для запобігання розвитку гнилісних бактерій і появи стороннього запаху. Кожна господиня знає, що в холодильнику може з'явитися неприємний запах, з метою запобігання його появи, в воду, що використовується для миття холодильника, можна додавати трохи препарату (20 мл на 2 л) і запахи не будуть застоюватися.

Вітальня

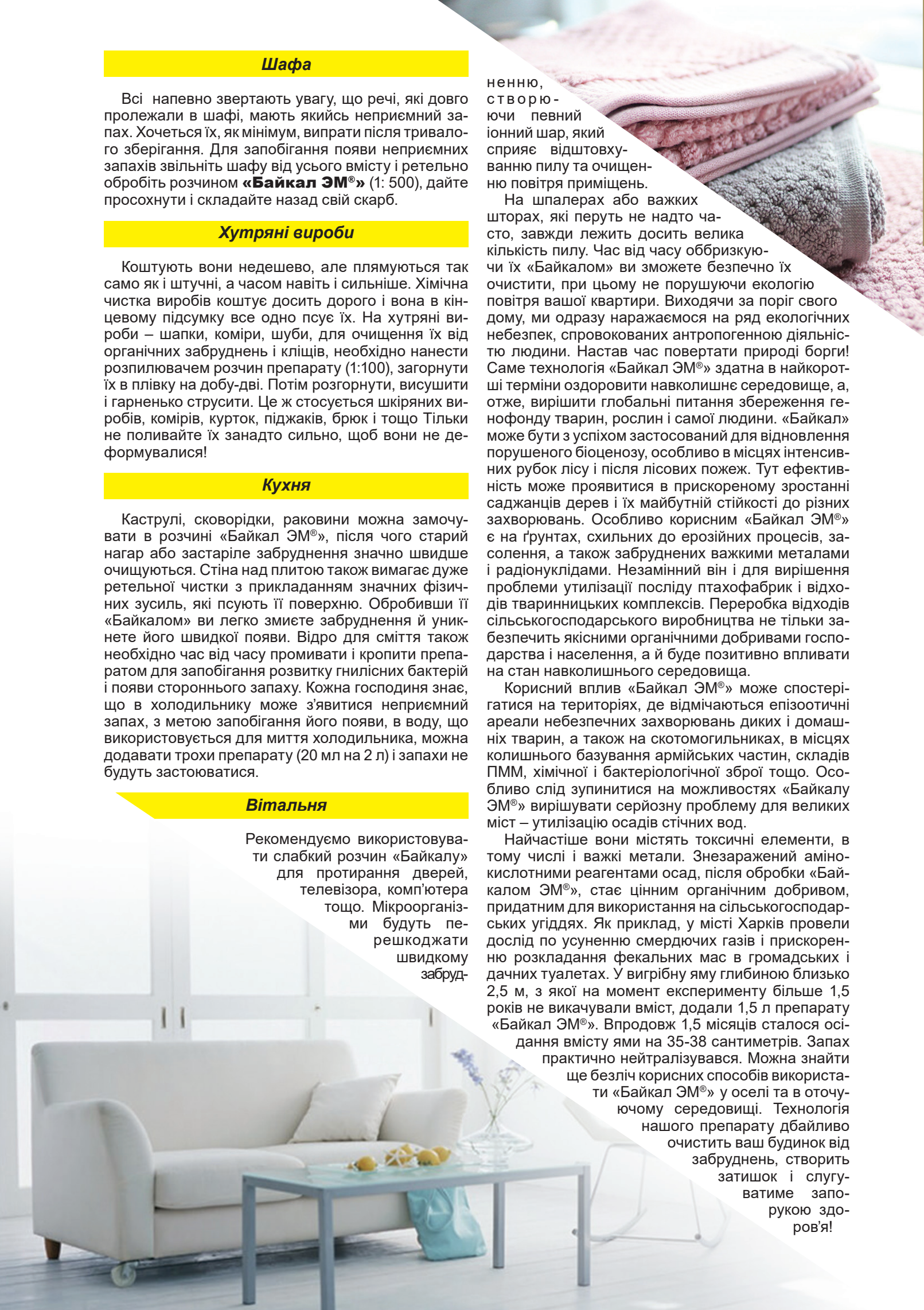
Рекомендуємо використовувати слабкий розчин «Байкалу» для протирання дверей, телевізора, комп'ютера тощо. Мікроорганізми будуть перешкоджати швидкому забруд-

ненню, створюючи певний іонний шар, який сприяє відштовхуванню пилу та очищенню повітря приміщень.

На шпалерах або важких шторах, які перуть не надто часто, завжди лежить досить велика кількість пилу. Час від часу оббризкуючи їх «Байкалом» ви зможете безпечно їх очистити, при цьому не порушуючи екологію повітря вашої квартири. Виходячи за поріг свого дому, ми одразу наражаємося на ряд екологічних небезпек, спровокованих антропогенною діяльністю людини. Настав час повертати природі борги! Саме технологія «Байкал ЕМ®» здатна в найкоротші терміни оздоровити навколишнє середовище, а, отже, вирішити глобальні питання збереження генфонду тварин, рослин і самої людини. «Байкал» може бути з успіхом застосований для відновлення порушеного біоценозу, особливо в місцях інтенсивних рубок лісу і після лісових пожеж. Тут ефективність може проявитися в прискореному зростанні саджанців дерев і їх майбутній стійкості до різних захворювань. Особливо корисним «Байкал ЕМ®» є на ґрунтах, схильних до ерозійних процесів, засолення, а також забруднених важкими металами і радіонуклідами. Незамінний він і для вирішення проблеми утилізації посліду птахофабрик і відходів тваринницьких комплексів. Переробка відходів сільськогосподарського виробництва не тільки забезпечить якісними органічними добривами господарства і населення, а й буде позитивно впливати на стан навколишнього середовища.

Корисний вплив «Байкал ЕМ®» може спостерігатися на територіях, де відмічаються епізоотичні ареали небезпечних захворювань диких і домашніх тварин, а також на скотомогильниках, в місцях колишнього базування армійських частин, складів ПММ, хімічної і бактеріологічної зброї тощо. Особливо слід зупинитися на можливостях «Байкалу ЕМ®» вирішувати серйозну проблему для великих міст – утилізацію осадів стічних вод.

Найчастіше вони містять токсичні елементи, в тому числі і важкі метали. Знезаражений амінокислотними реагентами осад, після обробки «Байкалом ЕМ®», стає цінним органічним добривом, придатним для використання на сільськогосподарських угіддях. Як приклад, у місті Харків провели дослід по усуненню смердючих газів і прискоренню розкладання фекальних мас в громадських і дачних туалетах. У вигрібну яму глибиною близько 2,5 м, з якої на момент експерименту більше 1,5 років не викачували вміст, додали 1,5 л препарату «Байкал ЕМ®». Впродовж 1,5 місяців сталося осідання вмісту ями на 35-38 сантиметрів. Запах практично нейтралізувався. Можна знайти ще безліч корисних способів використати «Байкал ЕМ®» у оселі та в оточуючому середовищі. Технологія нашого препарату дбайливо очистить ваш будинок від забруднень, створить затишок і слугуватиме запорукою здоров'я!

«ВОЛИНСЬКА ГОЛЛАНДІЯ»: ФЕЄРВЕРК ТЮЛЬПАНІВ

Дивитися, нюхати, фотографувати. Посміхатися, дивуватися, милуватися. І, навіть, розлягтися й кайфувати. Усе це можна було робити на великому тюльпановому святі «Волинська Голландія», яке влаштували для любителів квітів у господарстві «Лілі-Лайн». Розмаїття кольорів, ніжні оксамитові пелюстки, привабливі пейзажі – таким виглядало тюльпанове поле, відкрите для любителів квітів.

Хочете рецепт дива? Тоді слухайте: три мільйони тюльпанів майже двох сотень сортів на полі в два гектари. Додати праці й любові та показати людям. Це і є диво – «Волинська Голландія», феєричне поле тюльпанів, яке розквітло неподалік від села Голоби Ковельського району. Таку красу висадили майстри фермерського господарства «Лілі-Лайн». Коли тюльпани зацвіли, квіткове поле відкрили для відвідувачів, аби люди потрапили у казку.

І казка запрацювала! Краєни ходили вздовж тюльпанових рядків, роздивлялися фарби й форми, сідали ближче до квіток, сфотографували тенденції пелюсток, вдихали квітковий аромат. Охочі могли розлягтися на запашній соломі між тюльпанових рядків та дрімати у королівстві квітів. Коли в такого мрійника щось спитати – він розплющить очі, подивиться на тебе і посміхнеться: він подумки ще там, у своїх мріях, навіяних ароматом тюльпанів.

Розмаїття кольорів таке багате, що годі перелічити усі відтінки. Білі, рожеві, червоні, жовті, з білою облямівкою, жовтими смужками, рожевими цятками, червоними лініями – наче мазки фарби на картині, жовто-червоні, бургундські, персикові, малинові – кольорів, мабуть, стільки, скільки сортів тюльпанів висадили майстри «Лілі-Лайн» на волинському полі. Дивувала не тільки палітра, а й форма пелюсток – гладенькі, оксамитові, бахромоті, гостренькі, великі, маленькі, кучеряві.

Цибулинки для тюльпанів, висаджених на українському полі, були завезені зі знаменитої тюльпанової країни – Голландії. В Україну прибули навіть рідкісні сорти. Гордістю «Лілі-Лайн» є Black Parrot – бархатисто-пурпурно-чорний тюльпан з фантастичними гребінцями й бахромою та Panter – тюльпан розкішного пурпурного кольору, який нещодавно вивели голландські селекціонери. У полі

вперше було висаджено сорт Skycruiser – тюльпан червоного кольору з білими смужками по краю пелюсток. Ці квітки добре прижилися, комфортно почували себе на українському ґрунті і милують око.

Квітникарі «Лілі-Лайн» вирощують різноманітні квіти. Голландські тюльпани розводять три роки. Свято «Волинська Голландія» у господарстві вирішили влаштувати вперше. Подивитися на тюльпанове цвітіння прийшли близько ста тисяч відвідувачів. Навколо поля точився приємний квітковий аромат, а саме воно було наче барвистим килимом. Квіткове диво «Волинська Голландія» прагнуть зробити у господарстві «Лілі-Лайн» популярним тюльпановим святом.

Тюльпан – гарна квітка з ніжним ароматом. У Голландії, звідки в Україну прибувають цибулинки цих рослин, влаштовуються різні заходи на честь цього дива. Тюльпани можна побачити у парку Кекенхоф, розташованому в місті Ліссе. В Амстердамі проходить фестиваль тюльпанів, коли квітковій композиції цвітуть біля музеїв, на площах і вулицях столиці Нідерландів. Любителі цих квітів можуть побувати на тюльпанових полях, які розкинулися біля парку Кекенхоф та по інших місцевостях країни. Популярною розвагою для туристів у Голландії є велосипедні катання між полів квітучих тюльпанів.

Барвисті тюльпани завжди приваблюють любителів квітів. Особливо якщо мільйони їх ростуть на одному полі, як на святі «Волинська Голландія», яке вабило відпочити та гарно провести час серед тюльпанової краси.

ДОБРИВО ХЕЛАТИН® – мікроелементи в інноваційному хелатному комплексі

Для успішного вирощування рослин, отримання якісного врожаю дуже важливу роль відіграє збалансоване мінеральне живлення. Нестача будь-якого з елементів призводить до порушення надходження інших, що викликає затримку ростових процесів і знижує врожайність. Роль мікроелементів у живленні рослин багатогранна. Мікроелементи підвищують стійкість рослини до багатьох захворювань, підсилюють процеси запилення, плодоутворення, засвоєння поживних речовин. Мікроелементи підвищують активність ферментних систем в рослинному організмі. За рахунок цього підвищується врожайність, вміст вітамінів, цукрів в плодах і овочах, поліпшуються декоративні властивості рослин.

Застосування: 60 мл добрива розчинити в 10 л води та обприскувати рослини кожні 7-10 днів до зникнення симптомів нестачі мікроелементів.

Щоб запобігти виникненню проблем, рекомендується обприскувати рослини, починаючи з появи перших справжніх листочків і далі кожні два тижні.

YouTube ТД Киссон

f @kissonagro

www.kisson-agro.com.ua

agrostyle.info@gmail.com

